

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200036
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5014200036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. proti odporcovi: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. 20447/2013-57945/2013-OPM-GUZ zo dňa 27. novembra 2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. januára 2014 č. k. 22Sp/4/2014-10, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/4/2014-10 zo dňa 21. januára 2014 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Uznesením zo dňa 21.01.2014 č. k. 22Sp/4/2014-10 Krajský súd v Žiline zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená na prejednanie Okresnému úradu v Žiline. Vo výroku ďalej uviedol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Napadnutým rozhodnutím č. 20447/2013-57945/2013-OPM-GUZ zo dňa 27.11.2013 Mesto Žilina uznalo navrhovateľa vinným zo spáchania priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z.z.“), ktorého sa obvinený z priestupku E. O. dopustil tým, že ako ten kto viedol psov, nerešpektoval zákaz voľného pohybu psov, keď dňa 29.07.2013 v čase od 22:40 hod. nechal svojich psov voľne pustených na ul. R. a títo napadli psa B. C. a uložilo mu podľa § 7 ods. 3 cit. zákona pokutu 10 € a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16 €.

Proti preskúmanému rozhodnutiu odporcu podal odvolanie navrhovateľ dňa 17.12.2013. Spravoval sa poučením uvedenom v napadnutom rozhodnutí odporcu, podľa ktorého proti tomuto rozhodnutiu možno podať podľa § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) a § 250m ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) opravný prostriedok do 30 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Mestského úradu v Žiline.

Odporca podaním zo dňa 13.01.2014 predložil spisový materiál Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní.

Krajský súd v Žiline mal za to, že v danom prípade prvostupňový správny orgán - Mesto Žilina vystupovalo v pozícii správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a nie v pozícii samosprávneho orgánu. Preto o opravnom prostriedku proti takto vydanému rozhodnutiu rozhoduje najbližší nadriadený správny orgán Mesta Žilina a to Okresný úrad Žilina v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. a nie Krajský súd v Žiline s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 2 cit. zákona. Napadnutým rozhodnutím Mesto Žilina uznalo navrhovateľa vinným z priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/2002 Z.z. Konanie o priestupku je vždy konaním, kde prejednávajúci orgán vystupuje ako orgán štátnej správy, keďže právomoc používať represívne nástroje je priamo odvodená od represívnej právomoci štátu. V danom prípade je obec orgánom, ktorý pri prvom stupni koná o priestupku. Ak o priestupku rozhoduje obec, ide o prenesený výkon štátnej správy (rovnako uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Rks/1/2009 z 24.02.2010).

II.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.01.2014 sp. zn. 22 Sp 4/2014-10 podal odvolanie odporca z dôvodu, že Mesto Žilina vystupovalo v pozícii samosprávneho orgánu a preto je kompetentným na rozhodnutie o opravnom prostriedku krajský súd. Je názoru, že osobitný predpis, t.j. zákon č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov neurčuje, že konanie obce v priestupkových veciach na úseku zákona č. 282/2002 Z.z. je preneseným výkonom štátnej správy. Preto musí ísť o výkon samosprávy. Navyše zákon č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky (ďalej len „zákon č. 416/2001 Z.z.“) v § 2 a 3 uvádza, na ktoré oblasti sa prenesený výkon štátnej správy vzťahuje.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.01.2014 č. k. 22Sp/4/2014-10 je vecne správne.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu 27.11.2013, na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch (zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o priestupkoch“).

Podľa § 81 ods. 1 zákona o priestupkoch, proti rozhodnutiu o priestupku je možné podať odvolanie.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 83 ods. 2 zákona o priestupkoch, návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom, možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupky prejednávajú obvodné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 58 ods. 1 správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je

správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ďalej len zákon č. 369/1990 Zb. na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri prenesenom výkone štátnej správy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, pokiaľ ide o postavenie obce v konaní o priestupku rozhodol už uznesením zo dňa 10.10.2011 sp. zn. 5 Rks/2/2011 a uviedol „V konaní o správnom delikte rovnako ako pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu) tzn. že v konaní o správnom delikte má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, preto o odvolaní proti jej rozhodnutiu rozhoduje príslušný orgán štátnej správy“.

Prihliadnuc na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia 4Sžo/35/2014, 3Sžo/55/2012, 5Rks/3/2013, 8Rks/1/2012) je potrebné konštatovať, že rozhodnutie orgánu samosprávy (obce, mesta, mestskej časti) o priestupku, ako aj o inom správnom delikte a o uložení sankcie za ne, je treba považovať za individuálny správny akt vydaný v správnom konaní, ktorým sa zasiahlo do práv a oprávnených záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý je preskúmateľný súdom v správnom súdnictve podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a to vzhľadom na právnu úpravu v zákone o obecnom zriadení v spojení s právnou úpravou správneho poriadku, nie na základe opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l a nasl.), ale až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov na základe žaloby postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.), keďže samotné administratívne trestanie už nie je možné považovať za rozhodovanie na úseku samosprávnej pôsobnosti obce, ale musí ísť o prenesený výkon štátnej správy (bližšie pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu 5Rks/2/2011).

V zmysle ustanovenia § 58 ods. 1 správneho poriadku správne konanie je dvojštánčné, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Z uvedeného vyplýva, že o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu obce ako orgánu štátnej správy prejednávajúceho priestupok, rozhoduje ten orgán štátnej správy, ktorý ako odvolací orgán rozhoduje o priestupkoch podľa zákona o priestupkoch.

Zákon č. 180/2013 Z.z. zrušil zákon č. 515/2003 Z.z., ktorý v § 4 ods. 4 zakotvoval, že o odvolaniach proti rozhodnutiam obvodných úradov rozhoduje príslušný ústredný orgán štátnej správy. Naopak zákon č. 180/2013 Z.z. výslovne upravuje právomoc okresných úradov v sídle kraja rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných úradov v ich územnom obvode. Tento zákon síce neupravuje konkrétne právomoc správneho orgánu rozhodovať v druhom stupni o veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodovala obec v konaní o priestupku pri prenesenom výkone štátnej správy, avšak je potrebné analogicky použiť § 4 ods. 2 písm. b/ cit. zákona a zachovať jednotný princíp pri prejednávaní odvolaní proti rozhodnutiam o priestupkoch, či už ich v prvom stupni prejednáva okresný úrad alebo obec. Tento jednotný postup bude zachovaný i tým, že o odvolaniach proti týmto rozhodnutiam bude jednotne rozhodovať okresný úrad v sídle kraja. Preto Krajský súd v Žiline správne ustálil, že kompetentným na prejednanie odvolania navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu je Okresný úrad Žilina, do ktorého územného obvodu patrí Mesto Žilina ako prvostupňový orgán pri prenesenom výkone štátnej správy. Takýto záver a rozhodnutie krajského súdu v tejto veci je v súlade s aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne s rozhodnutiami uvedenými vyššie v odôvodnení.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ cit. zákona, okresný úrad v sídle kraja, okrem pôsobnosti podľa ods. 1, 4 a 5 vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých správnom konaní prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Krajský súd správne poukázal na nutnosť aplikácie zákona o priestupkoch v danej veci i na dvojstupňové správne konanie, ďalej na to, že orgánom štátnej správy, ktorý je príslušný na prejednanie tohto konkrétneho priestupku je obec, ako aj na to, že o odvolaniach proti rozhodnutiam orgánov štátnej

správy, ktorý prejednáva priestupky, ak je ním okresný úrad, rozhoduje v druhom stupni okresný úrad v sídle kraja, analogicky je potrebné vychádzať z týchto ustanovení i v tejto procesnej situácii.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o zastavení konania a o postúpení veci Okresnému úradu v Žiline za vecne správne, a preto napadnuté uznesenie podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal, keďže bolo potvrdené rozhodnutie o zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.